

По традиция след полунощ вратите на дома отново се отварят и младите тръгват да честитят Новата година на близки и познати. Пожелават им от здраве да не се отърват, да им се множат жълтичките, да им се диплят паричките.

Празникът продължава с буйно веселие и през следващите два дена. *Голяма олелия става. Цялата майла кънти. Музики, песни. Суфрите утрупани. Мъжете одят от къща на къща, ядат и пият, пожелават си най-важното – здраве и имане.*

Отрано децата в групички по две, по три, тръгват да сурват от къща на къща. Още от портата почват да мяучат, да кукуригат, да пиукат – *да разберат в къщата, че идат сурвачета и да са приготвят.* Децата сурвакат всички наред, като почват от най-възрастния и им пожелават здраве и късмет. Стопанката ги дарява с *кравайчета* (гевречета), сладки, вафлички, бонбони, а стопанинът – с пара. Ако забрави да им даде паричка, децата го подсещат: *Кувете магарето, чи ши са лъзга!*, което е знак, че най-важното е пропуснато.

На първия ден от Новата година, на Василден, кумците задължително ходят на кръстник. На кръстника носят специално направена вита пита, варена кокошка или пуяк, наденица, баница, вино, ракия, подаръци. Първо кумицата, а след нея и кумецът, целуват ръка на кръстника, после на кръстницата и им пожелават: *Дай Боже, да имати здрави, да имати богатство. Децата ви да са здрави и да ви радват!* По обичая кръстниците също даряват кумците. *Ши ѝ дадеш нещю, я някой убици, или пък някой пръстен, някой медальончи, верижка на ръката. Тряба да ѝ дадеш нещю, без нищю не може, че е грехота. Тя та уважила, и ти трябва да я уважаваши.*

ЙОРДАНОВДЕН и ИВАНОВДЕН (19 и 20 януари)

Ромите християни отбелязват тези два големи християнски празника скромно, в семейна среда. Въпреки голямата църковна натовареност, тези два черковни празника не са наситени с особено богата обредност сред тях. Разпространено е вярването, че на Йордановден водата се кръщава, очиства се от злите и вредоносни за човека сили. С това вярване е свързана практиката някои от по-възрастните жени на този ден да ходят на църква, за да си вземат светена, пречистена вода. Смята се, че кръстената на Йордановден вода има лечебна и здравеносна сила. Част от донесената църковна вода стопанката пръска из стаите за здраве, а другата оставя и прибира за цял. Когато някой се разболеет през годината – заболи го глава, ухо, око, или гърло, намазват болното място със светена вода, за да му